

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

33. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

22. SRPNA 2021

Z obsahu:

**Hlásejte Krista,
který osvobozuje**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 23. června 2021,
Řím, nádvoří Sv. Damase
v Apoštolském paláci
- strana 2 -

**„Poznaňská pětka“ -
blahoslavení poznaňští
mučedníci**

Libor Rösner
- strana 4 -

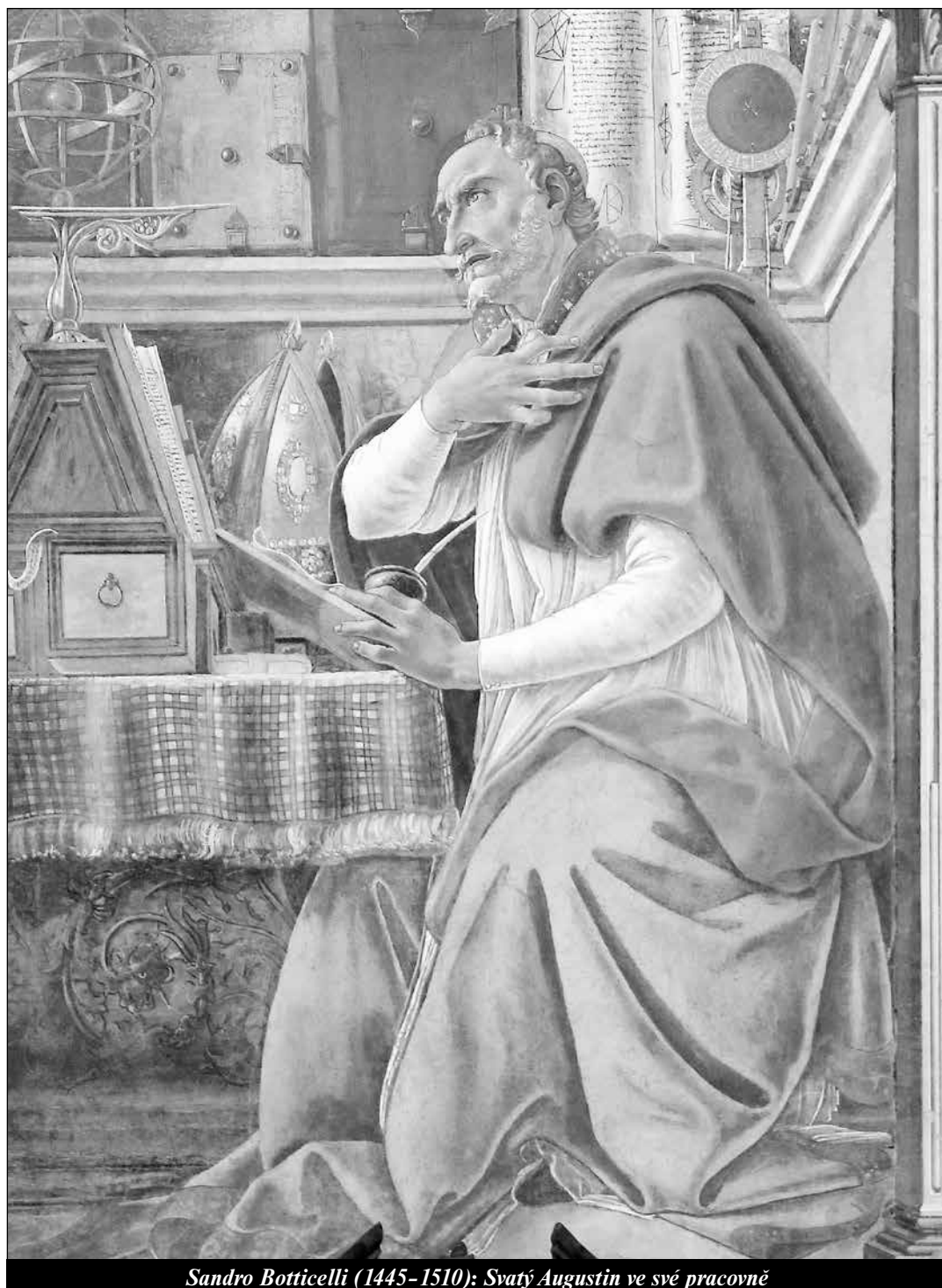
Touha a Boží láska
Jáhen Raymund Fobes
- strana 5 -

Z duchovního pokladu
Alice Lenczewske (64)
- strana 7 -

**Mariánská Týnice
a Bolfánek - zachránit
před zánikem**
Petr Bobek
- strana 8 -

**Světki Čestné strážce
Nejsvětějšího Srdce
Pána Ježíše**
- strana 12 -

Save the Children:
Obchodování s lidmi se
přesouvá na internet
- strana 13 -

Sandro Botticelli (1445-1510): Svatý Augustín ve své pracovně

Hlásejte Krista, který osvobozuje

Katecheze papeže Františka při generální audienci

23. června 2021, Řím, nádvoří Sv. Damase v Apoštolském paláci

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Po dlouhé cestě věnované modlitbě zahajujeme dnes nový cyklus katechezí. Doufám, že díky této cestě se nám podařilo modlit se o něco lépe, o něco více. Dnes bych se chtěl zamyslet nad některými tématy, která apoštol Pavel předkládá ve svém listu Galaťanům. Je to list velice významný, dokonce bych řekl, že rozhodující, nejen pro lepší poznání Apoštola (národů), ale přede-

vším pro zamyšlení nad některými tématy, kterými se zabývá do hloubky a v nichž ukazuje krásu evangelia. Pavel v tomto listu uvádí mnoho životopisných údajů, které nám dovolují poznat jeho obrácení a rozhodnutí dát svůj život do služeb Ježíše Krista. Zabývá se také některými pro víru velmi důležitými tématy, jako je svoboda, milost a křesťanský způsob života, která jsou nesmírně aktuální, protože se dotýkají mnoha aspektů života dnešní

církve. Jako by byl tento list napsán pro dnešní dobu.

Prvním rysem vynořujícím se z tohoto listu je velké evangelizační dílo vykonané apoštolem, jenž během svých misijních cest navštívil galatské obce nejméně dvakrát. Pavel se obrací ke křesťanům na tomto území. Nevíme přesně, o jaké zeměpisné oblasti mluví, ani nemůžeme s jistotou určit datum, kdy tento list napsal. Víme, že Galaťané byli starověkým keltským národem, který se po mnoha peripetiích usadil v rozlehlé oblasti Anatólie, jejímž hlavním městem byla Ancyra, dnešní Ankara, hlavní město Turecka. Pavel pouze uvádí, že jej nemoc donutila, aby se v této oblasti zastavil (srov. Gal 4,13).

Pokračování na str. 11

Na kterou stranu se přidám? Otázka, kterou si můžeme položit nejen v zásadních, rozhodujících okamžicích života, ale i každý všední den, v maličkostech. Kam že se to máme přidat? Je to prosté: buď na stranu Trojjediného Boha, anebo proti němu – to je na stranu ďábla. A přesto, že tato skutečnost není pro nás ničím novým, je potřeba stále znovu a znovu zvažovat a prověřovat, zda jsme nepřešli na špatnou stranu...

V dnešním prvním čtení rovněž k nám zaznívají Jozuova slova: „Jestliže se vám nelíbí sloužit Hospodinu, vyvolte si dnes, komu chcete sloužit... Já však a má rodina budeme sloužit Hospodinu!“ Proč se tak Jozue rozhodl? Odpověď nacházíme v pokračujícím textu: Protože Hospodin je náš Bůh: vyvedl nás z otroctví, udělal před našima očima veliké divy, chránil nás na cestě... Izraelský lid přitakal Jozuovi a rozhodl se pro Hospodina. I každý z nás si může doplnit důvody čelící zlům naší doby a rozhodnout se stejně jako Jozue a jeho lid. Učiňme tak a neberme tíhu každodenních rozhodování na lehkou váhu: až bude nejhůře, ocitneme se v těžkých zkouškách víry a snad budeme i ztrácet povědomí o smyslu naší pozemské pouti, připomínka toho, proč jsme se rozhodli pro Pána Boha, vrátí naší duši pokoj a prohloubí se i naše víra a naděje. Važme si příkladu osudu „Poznaňské pětky“, mladých blahoslavených mučedníků. (str. 4-5) Ten nejmladší z nich

Editorial

odkázal svým blízkým také zřejmý důvod svého rozhodnutí být na straně Pána Boha. I my můžeme jeho slova považovat za závěť, jejíž vykonání nabízí jistotu bezpečné cesty ke spáse, naplněné navíc vnitřním pokojem: „Svět své vnitřní pochody v každém životním okamžiku Ježíši a Marii, poněvadž u nich nalezněš pokoj.“

Avšak pozor! I do našich řad směřuje Ježíšovo nekompromisní odhalení z dnešního Janova evangelia: „Jsou mezi vámi někteří, kdo nevěří.“ Nabízí se poněkud jidášovská otázka: „Jsem to snad já, Pane?“ Prozkoumat upřímně hloubku této otázky, to bude jistě vyžadovat velké množství odvahy. Vždyť, kdo by z nás chtěl patřit jinam, než mezi Ježíšovy učedníky? To ovšem znamená: věřit, že Pán Ježíš má slova věčného života (str. 3) – a tuto víru praktikovat i v nejvšednějších okamžicích své pozemské pouti. Abychom se nedostali na scesť, neboť satan právě o to usiluje, i když my máme dojem, že nás nechává na pokoji, měli bychom si často klást otázku, jaká je naše víra v Pána Ježíše a zda se projevuje i skutky. Musíme však zkoumat i to, zda nemáme skutky bez opravdové, pevné víry. Platí totiž nejen to, že víra bez skutků je mrtvá (srov. Sk 14,17), ale i to, že skutky bez víry mohou být ve skutečnosti falešnou zástěrkou špatného stavu lidské duše.

Skvělým průvodcem na cestě trvalého přimknutí se k Pánu Bohu je nám světec tohoto týdne, sv. Augustin. Vždyť on stál – jak se říká – na obou stranách barikády. O jeho životě v neřesti a bludu a o obrácení na přímluvu jeho matky sv. Moniky toho víme tolik, že zde není třeba více slov. Ale jistě stojí za to, uvědomit si, co nám sv. Augustin říká i dnes. (str. 5-6) A v Roce sv. Josefa se můžeme inspirovat i sv. Monikou – i my v usilovné modlitbě prosme za obrácení našich rodinných příslušníků. (str. 7) A budeme-li pro ně či pro někoho jiného hledat další vzory osvědčené cesty do nebe, zvažme lásku svatých ctitelů z Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše. (str. 12-13)

Ještě jednu skutečnost je nutné si uvědomit: rozhodnutí se pro Pána Boha s sebou přináší i to, že se jím necháme formovat a vést také jinými cestami, s nimiž jsme nepočítali. Totéž platí i v případě, že se člověk rozhodne pro druhou stranu: také satan si jemu oddanou duši formuje podle sebe a vede ji cestami, kterými by ona nikdy jít nechtěla. Četná poutní místa – zvláště ta zachráněná před definitivním zchátráním – nám pak připomínají právě onu moc, s níž nás Pán Bůh vytrhuje, chrání před mocí satana, (str. 8-10) a jsou zdrojem síly pro rozhodnutí sloužit Hospodinu. Vždyť neklidné je lidské srdce, dokud nespočine v Pánu Bohu...

Daniel Dehner

Vrať se na své místo v kafa-
naumské synagoze. Cestou si
připomeň, co všechno jsi tu na-
posled od Pána slyšel. Bylo to oznámení
o největším a nejúchvatnějším daru, jaký
mohl Bůh připravit pro své tvory. Máme
všechny důvody k nej-
větší radosti. Ale stačí se rozhlédnout po
tvářích všech přítom-
ných a hned zjistíš, že
jeho slova nevyvoláva-
jí žádné nadšení, spíše
právě naopak. Obrať se proto na Ducha
Svatého s prosbou, aby se tě nezmocnila
skepse, která se tu rozmáhá, ale abys od-
tud dnes odešel s přesvědčením, že tvou
sílu a světlem může být jen pevná víra
v Ježíšovu pravdu.

Kritická slova na adresu božského Mis-
tra přicházela zatím ze strany jeho protiv-
níků. Dnes dochází k něčemu mnohem
závažnějšímu. Svou krajní nespokojenost
dávají najevo jeho vlastní lidé, a to právě
ve chvíli, kdy jim zjevuje nejhlubší tajem-
ství své lásky. Ježíš zde nevyslovil žádné
náročné požadavky, nebyla tu řeč o odří-
kání nebo o závazcích, které se mohou
zdát nepřiměřené a neúnosné. Ježíš ozná-
mil: Mám pro vás největší dar: sám sebe.
Přijměte ho. Ač je to neuvěřitelné, je to-
mu skutečně tak, že pro většinu učedníků
je přímo nepřijatelné, že by Bůh mohl ve
své vstřícnosti a dobrotě zajít tak daleko.

Rozkol v Ježíšově družině ti dává jas-
ně na srozuměnou, že i v jeho bezpro-
střední blízkosti mohou být také oprav-
doví nevěřící. Kdo chodí za Ježíšem jen
proto, že se mu to právě líbí, nemusí být
proto ještě jeho učedníkem.

*Má slova jsou duch a život, ale někteří
z vás nevěří.* Ti, kteří odcházejí, činí tak
proto, že nikdy nevěřili. Ve skutečnosti
ani dříve nevěřili Ježíšovi, ale svému za-
líbení. Poslouchali Ježíše s uspokojením,
dokud nacházeli v jeho slovech potvrze-
ní svých vlastních představ a očekávání.
Líbila se jim jeho kázání, pokud měli do-
jem, že jim dává za pravdu. Když se jejich
a Pánovy představy pojednou rozcházejí,
nehledají chybu u sebe, ale odsuzují pří-
mo Boží slovo. Zdá se, že to nejobtížněj-
ší z obtížného je vzdát se svých vlastních
představ. Je však možno podrobovat Je-
žíše své vlastní cenzuře a nezpochybňo-
vat přítom jeho božství? Nejsmutnější při-

tom je, že od takové nevíry není daleko
k výslovné zradě.

V čem vlastně spočívá ona *tvrdost* Ježí-
šovy řeči? Je tu ve hře základní podmínka
vztahu mezi člověkem a Bohem. A touto
podmínkou je pokora. Bůh v této vě-

ci místo pouhých slov
přechází přímo k činu.
ON, který nikdy nevy-
slovil požadavek: mu-
síte být pokorní, nýbrž
pouze vyzval, abychom
se od něho učili i poko-

ře, přichází pojednou se zjevným příkla-
dem Boží pokory, a tím značně znepoko-
juje lidskou pýchu, i když ona se skrývá
až na dně srdce: Jestliže se Stvořitel tak
pokořuje, co bude žádat od svého tvora?
Uvědom si s hlubokou úctou, že Ježíšův
příklad ve skutečnosti zavazuje mnohem
více než jeho slovo. Ježíš od tebe nežádá
nic, co by předtím sám v nejvyšší a nejdok-
onalejší míře nepodstoupil. Chce sestu-
povat až k tobě, aby ses nebál vystupovat
k němu. Mělo by to usnadnit tvé rozhod-
nutí. I pro tebe totiž nastává chvíle zá-
sadní volby. Na kterou stranu se přidáš?

Nevěřící odcházejí. Spočítej, kolik
učedníků zůstalo z dřívějšího zástupu.
Ti, kteří zůstávají, zůstávají, protože vě-
ří. Co to znamená, věřit? Věřit znamená
stavět neochvějně na neklamné jistotě, že
Ježíš má slova věčného života. Nepomě-
řuj je podle toho, zda se ti líbí, zda ti vyhovu-
jí, zda tě uspokojují, nýbrž přijmi je bez-
výhradně a vděčně, protože jsou to slova
Ježíše, Mesiáše, Božího Syna. Tomu, kdo
věří, je zcela jasné: i když jsem očekával
něco jiného, i když nerozumím, i když se
moje přirozenost bouří, není nikdo jiný,
ke komu bych mohl odejít. Věřím a přijí-
mám Boha takového, jaký se mi zjevuje,
přijímám jeho slovo jen pro něho samého,
zůstávám s ním, protože věřím, že je jen
jeden Bůh, jeden Mesiáš, jeden Boží Syn.
Jít za někým jiným by bylo nejen největší
urážkou jediného, nejvyššího a nejsvětěj-
šího Boha, ale také tím největším neštěs-
tím, které si může člověk zvolit, protože
se tak odvrací od svého jediného Stvořite-
le a Dobrodince. Bůh se ponizuje, proto-
že sám chce, ale je nepřipustné, abychom
se my sami odvážili jakkoliv ho ponížovat.

Ježíš se nikoho nesnaží zadržet. Re-
spektuje plně rozhodnutí těch, kteří ho
opouštějí. Poděkuj Pánu za dnešní varov-

Liturgická čtení

1. čtení – Joz 24,1–2a.15–17.18b

Jozue shromáždil všechny kmeny Izrae-
le do Sichemu a svolal přední muže Iz-
raele, jeho náčelníky, soudce a písaře.
Když předstoupili před Boha, řekl Jo-
zue všemu lidu: „Jestliže se vám nelíbí
sloužit Hospodinu, vyvolte si dnes, ko-
mu chcete sloužit: zda bohům, kterým
sloužili vaši předkové za řekou Eufra-
tem, či bohům Amoritů, v jejichž zemi
přebýváte. Já však a má rodina budeme
sloužit Hospodinu!“ Lid odpověděl: „Da-
leko ať je od nás myšlenka, že bychom
opustili Hospodina a sloužili cizím bo-
hům. Vždyť Hospodin je náš Bůh. On
vyvedl nás a naše otce z egyptské země,
z domu otroctví, a udělal před našima
očima tyto velké divy a chránil nás po
celé cestě, kterou jsme šli, a mezi všemi
národy, jejichž středem jsme procháze-
li. I my chceme sloužit Hospodinu, ne-
boť je náš Bůh!“

2. čtení – Ef 5,21–32

Bratři! Podřízujte se jeden druhému
z úcty ke Kristu. Ženy ať jsou podříze-
ny svým mužům, jako kdyby to byl sám
Pán. Muž je totiž hlavou ženy, podob-
ně jako je Kristus hlavou církve, sám
spasitel svého tajemného těla. Jako je
církve podřízena Kristu, tak i ženy ma-
jí být svým mužům podřízeny ve všem.
Muži, každý z vás ať miluje svou ženu,
jako Kristus miloval církev a vydal sám
sebe za ni, aby ji posvětil a očistil koupe-
lí ve vodě a slovem. Tím si chtěl církev
připravit slavnou, bez poskvrny, vrásky

Dokončení na str. 13

né poznání. Obstojí tvoje důvěra pokaž-
dé, i tehdy, když ti jeho slova budou při-
padat tvrdá? Podívej se do svého srdce.
Je-li tam ještě nějaká hranice, za kterou
bys Pána nerad pustil, je tvé srdce rozdě-
leno jako zástup jeho učedníků. Obnov
svoji důvěru a pros Ježíše o uzdravení.

Můj Pane, ke komu půjdu? Ty máš
slova věčného života! *Ať to slyší pokorní
a radují se!*⁽¹⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Ž 34,3.

„Poznaňská pětka“ – blahoslavení poznaňští mučedníci

Každý z nich byl jiný - bl. Česlav Józwiak byl rozený vůdce, bl. Eduard Kaźmierski umělec s neutuchajícím elánem, bl. Eduard Klinik klidný a vyrovnaný, bl. František Kęsy duchovně asi nejhlubší, uvažující o kněžství, a nejmladší Jarohněv Wojciechowski zakusil možná nejhorší dětství ze všech. Všichni prošli formací v salesiánské oratoři na ulici Wroniecka v Poznani. Nepatřili ke vzorným chovancům, které by mohli otcové salesiáni dávat mladším hochům za vzor. Když na to přišlo, napili se, zapálili si nebo se i porvali. Ti, co je znali, na ně vzpomínali jako na obyčejné kluky. Obyčejné, přesto však neobyčejné.

Když po napadení Polska vypukla II. světová válka, hlásili se všichni bojeschopní muži do zbraně. Z této pětky však narukoval pouze Česlav, jenž se účastnil bitvy u Koronowa. Po porážce své země se „Poznaňská pětka“, jak jim budeme po vzoru polských věřících říkat, zapojila do odboje. Skupince velel právě Česlav a jejich činnost sestávala mj. z kolportáže a šíření zakázaných tiskovin, k tomu ještě sledovali pohyb německých okupačních vojsk a informace předávali dalším lidem z odboje. Přitom nadále žili životem mladých věřících docházejících do oratoře.

V září roku 1940 však skupinu udal polský agent gestapa a celá pětka byla pozatýkána. Čekaly je nekonečné výslechy, při nichž byli bití do bezvědomí, jak psal v dopise matce nejmladší Jarohněv. Krom toho byli nuceni tvrdě pracovat – bachaři je zapřahali do vozů, které museli plně naložené tahat. Nevzalo jim to však ducha statečnosti, dokonce si v celách zpívali, jak prozradil jejich spoluvězeň v dopise své sestře, kde je nazval „zpívající pětkou“. Nejprve „seděli“ na cele společně, tehdy se jim z nějakého odpadkového koše podařilo vyhrabat růženec, jenž se stal jejich nerozlučným druhem. Po pár dnech je rozdělili mezi drsné kriminálníky, ale ani mezi nimi neztráceli své vnitřní bohatství.

Postupně prošli žaláři ve Wronkách, Spandau, Neuköllnu a Cvikově, kde opět mohli sdílet jednu celu. Posledním vězením pro ně pak bylo to v Drážďanech. Každé z nich se pro ně stalo místem přiblížení se k Bohu, oproštění se ode všeho z tohoto světa, dokonce i od své touhy po životě. Plně se odevzdali do Boží vůle a přestali lpět na té své.

„Ano, i my prožíváme těžké chvíle, kdy na nás útočí pochybnosti, aby oslabily naši víru a naději. Tehdy se utíkáme k našemu všemohoucímu Otci a Útočišti hříšníků a okamžitě v nás nejenže zavládne pokoj, ale prohloubí se i naše víra a naděje. Jakou silou je tato naše víra!“ psal svým nejbližším Eduard Kaźmierski. Nenahraditelnou pomocí jim byl kněz, zavřený spolu s nimi ve větší cele, u něho se mohli zpovídat.

Víra a naděje je neopouštěly ani poté, co nad nimi soud vynesl ve zinscenovaném procesu (soudci je odsoudili na základě zákona se zpětnou platností) coby nad vlastizrádci trest smrti stětím gilotinou. Německý oblát, jenž jim uděloval svátosti, od nich odcházel v přesvědčení, že odchází od světců. Poté, co přijali viaticum, všichni do jednoho onoho vězeňského kaplana prosili, aby držel vysoko

Blahoslavení poznaňští mučedníci

nad hlavou kříž. Chtěli totiž umírat s pohledem upřeným na něj.

„Dobrý Bůh mě bere k sobě. Odcházím do nebe, na shledanou,“ napsal těsně před smrtí František Kęsy. Eduard Kaźmierski a Česlav Józwiak zase zvýraznili jména Svaté rodiny. V dopisech celé Poznaňské pětky lze vysledovat kromobyčejně pevnou víru, překvapující u tak mladých lidí, kteří se navíc museli vyrovnávat jednak s nelidským zacházením ze strany německých vězňů, jednak s vidinou blízké smrti, drtivě neodvratné.

Česlav Józwiak, vůdce Poznaňské pětky, se narodil 7. září 1919 v Lažině, obci ležící poblíž Bydhoště (Bydgoszcz). Do Poznaň se jeho rodina přestěhovala, když měl 11 let. Vystudoval gymnázium a za války mj. pracoval jako pomocník malíře. Jak bylo již uvedeno, založením byl přirozený vůdce. Organizoval sportovní soutěže, hrál divadlo, zpíval ve sboru, vedl mladé, jimž vyprávěl o osudech hrdinů Sienkiewiczovy *Trilogie*. V žaláři byl jako vůdce skupiny nejvíce mučen, dokonce až tak, že skončil ve vězeňské nemocnici. V dopise na rozloučenou mj. napsal: *„Vím, že Panna Maria, Pomocnice křesťanů, kterou jsem po celý život uctíval, mi vyprosí u Ježíše odpuštění. Před malou chvílí jsem se zpovídal a zakrátko přijmu do srdce Pána Ježíše. Kněz mi bude během popravky žehnat. [...] Prosím Vás, abyste neplakali, nezoufali si a nedělali si starosti. Je to Boží vůle. Zvláště Tobě, drahá maminko, píši, abys obětovala svou bolest Panně Marii Bolestné. Ona Tvé zarmoucené srdce uzdraví.“*

Eduard Klinik se narodil 21. července 1919 v Poznani. Absolvoval salesiánské gymnázium v Osvětimi a poznaňská oratoř byla pro něj milovaným místem, činilo mu velkou radost tam docházet. Připojil se k tamním ochotníkům a zpíval v chrámovém sboru. Byl jako všichni jeho druzi a vlastně jako většina Poláků velkým mariánským ctitelem. Před popravou zaslal rodičům a sestrám tento dopis: *„Drazí rodiče, maminko, tatínku, Marie, Eriko. Musíme se smířit s Božími záměry, jakkoli jim nerozumíme. Všechno totiž slouží k dobru naší duše. Moji drazí, Ježíš mě chce ve své svaté vůli vzít z tohoto světa již takto mladého. Pro mne je to radostná chvíle, tato možnost opustit tento svět. A jak by ne - vždyť*

odcházím k Pánu a k jeho Matce zaopatřený Kristovým tělem. Až do posledních chvil pro mne byla Maria Matkou. Teď, když už mě, maminko, nebudeš mít u sebe, vezmi si Ježíše jako náhradu za syna. [...] Drazí moji, nezapomínejte si kvůli mně, protože já jsem již s Ježíšem a s Pannou Marií.“

Další rodák z Poznaně, syn ševce, **Eduard Kaźmierski** se narodil 1. října 1919. Vyučil se zámečnickem a automechanikem, v oratoři se hojně věnoval hudbě, kterou dokonce i komponoval. Jakožto velký ctitel Panny Marie skládal rád k její cti. Z jeho posledních slov vybírám tato: „*Poděkujte Spasiteli za to, že nám dovolil vykonat pokání a posílit se Kristovým tělem v den Panny Marie Pomocnice. Poděkujte Pánu za jeho nekonečné milosrdenství. Udělil mi pokoj a takto upokojený jeho svatou vůlí odcházím z tohoto světa. Odpustí nám, neboť je dobrotivý. Děkuji Ti, maminko, za Tvé požehnání. Bůh si od Tebe vyžádal velikou oběť. Nabídní mu ji, maminko, za mou hříšnou duši. Prosím Vás všechny*“

z celého srdce o odpuštění všeho, čeho jsem se vůči Vám provinil. Zůstávejte s Pánem.“

František Kęsy se narodil 13. listopadu 1920 v Berlíně. Rok poté se jejich rodina vrátila do Polska a usadila se v Poznani. Také on se podílel na životě oratoře, toužil v ní jednou působit jako kněz. Často též býval nemocný, což ho možná učinilo vnímavějším k potřebám druhých. S nejbližšími se loučil těmito řádky: „*Mí drazí rodiče a bratři, nastal okamžik, abych Vám řekl sbohem. Dnes je 24. srpen, den Panny Marie Pomocnice. Jakou radost mám, že opouštím tento svět – takto by měl umírat každý. Před chvílí jsem se vyzpovídal a co nevidět budu posílen Nejsvětější svátostí. Nelituji toho, že z tohoto světa odcházím tak mladý. Drazí rodiče a bratři, ještě jednou Vás prosím o prominutí všeho zlého, já toho lituji z celého srdce. Odpustte mi, odcházím do nebe, na shledanou jednou tam.*“

Jarohněw Wojciechowski se narodil 5. listopadu 1922 v Poznani. Nevyrůstal

zrovna v idylickém prostředí, jeho otec byl alkoholik a nakonec rodinu opustil. Jejich domov pak neopouštěla bída. Druhý domov našel v salesiánské oratoři, kde se též věnoval divadlu. Své sestře na rozloučnou napsal: „*Drahá Liduško, z celého srdce děkuji Tobě a Henrietě, Irce a všem, kteří na mě v životě nezapomněli. [...] Poněvadž jsem přijal milost Boží, odcházím poté, co jsem poznal svoji minulost, bez bolesti. Poznám jsem rovněž svět, život a lidi, a proto si teď, drahá Liduško, buď jistá, že sama na tomto světě nezůstaneš. Já i maminka Ti budeme stále nablízku. Prosím Tě o jednu jedinou věc: Svěř své vnitřní pochody v každém životním okamžiku Ježíši a Marii, poněvadž u nich nalezněš pokoj.*“

Dne 1. srpna 1942 byl nad nimi vynesena rozsudek, vykonán byl 24. srpna v Drážďanech. Pohřbeni byli v hromadném hrobě na Bremerstraße č. 20. Dne 13. června 1999 celou Poznaňskou pětiku Jan Pavel II. ve Varšavě mezi 118 mučedníky II. světové války prohlásil za blahoslavenou.

Jáhen Raymund Fobes

Touha a Boží láska

Co nám dnes může říci církevní otec sv. Augustin

Dne 28. srpna slavila katolická církev památku svatého církevního učitele a církevního otce Augustina – den po památce jeho matky Moniky, která se s velkou vytrvalostí, a ještě více modlitbou snažila o obrácení svého syna. Augustin sešel na bludné cesty, až nakonec přišel k Ježíši Kristu a uctíval s horoucí láskou Trojediného Boha.

Pro Augustina byla odjakživa důležitá touha po pravdě a dobru. Monika se proto již brzy snažila o to, aby svému synovi přiblížila Krista. Tak Augustin našel na své cestě za pravdou Krista, dříve však vedla jeho cesta nejprve ke hnutí, jehož členové se vydávali za křesťany – jak jednou řekl papež Benedikt XVI. – k manichejcům. Manicheismus vycházel z toho, že člověk je v podstatě velice zkažený. Ale poznáním říše světla se může člověk přiklonit k dobrému, ovšem to je možné jenom u vyvolených, kteří žili velice

asketicky. Pro ostatní byl manicheismus „snadný“, a to Augustinovi vyhovovalo. Vždyť miloval výstřední život a vážil si také vlivných osobností, které v těchto kruzích mohl poznat. Současně ale v něm zůstala touha po správném a dobrém, což u manichejců nemohl naplnit.

Augustin se odvrátil od manichejců a hledal dále. Rozhodujícím pro něho bylo setkání s Ambrožem, biskupem v Miláně. V jeho kázáních objevil pravdu, kterou tak dlouho hledal. Třebaže měl dříve nechuť ke Starému zákonu, teď díky poučení od Ambrože pochopil jeho směřování k Ježíši Kristu.

„*Neklidné je naše srdce, dokud nespocíne v tobě,*“ tak popisuje ve svém nejznámějším díle *Confessiones* (Vyznání) svoji cestu ke Kristu. Samotným Bohem je člověk podněcován, aby ho velebil, píše světec. Protože Bůh hledá člověka a touží po něm, chce, aby se k němu vrátil. Augustin se přitom odvolává na podobn-

ství o ztraceném synu a milosrdném otci, který sice nechává syna odejít daleko od domova, ale jeho osud mu nezůstává lhostejný. Právě naopak: Bůh touží po návratu člověka. Svatý František Saleský bude později, na přelomu 16. a 17. století, mluvit o „lákání“ Božím. Ve svém spise *Theotimus* zdůrazňuje ve Druhé knize, kapitole 12, že „*Boží lákání nám dávají plnou svobodu, abychom je následovali nebo odmítli... Bůh nás nepřitahuje k sobě železnými pouty jako býky nebo buvoly, ale krouží okolo nás, vábí nás vlídně k sobě jemnými a svatými domluvy.*“ (DASal 3, 129)

Augustina fascinuje právě tato láska Boží, kterou se velký Bůh přibližuje k malému člověku! Bezprostředně předtím, než mluví o klidu svého srdce v Bohu, píše: „*Velký jsi, Pane, a veškeré chvály hodný. Chce tě chválit člověk, částkačka tvého stvoření ... To ty působíš, že chválit tě je nám potěšením; neboť tys nás stvořil pro sebe...*“ My jsme tedy stvoření kvůli Bohu. On chce mít vztah s námi a chce jej, abychom byli šťastní. Božím zájmem je nakonec naše štěstí. Mohlo by se říci, že v podstatě nechce nic pro sebe, nýbrž

že je opravdu existencí pro jiné – pro existenci. Právě toto dokázal svým vtělením, které přijal pro naši spásu, k našemu vykoupení.

Pro Augustina je Bůh absolutní dobro. A kdo se přikloní k absolutnímu dobru, ten bude šťasten. Tento výrok je zajímavý právě také pro naši dobu. Existuje tolik jiných „bohů“, jimž dávají dnešní lidé

Aurelius Augustinus (354–430)

Augustin byl 13 let profesorem rétoriky ve svém domovském městě Tagaste v severní Africe a pak odešel do Milána, aby tam pracoval jako vysokoškolský učitel.

Tam se proměnil jeho život. Jeho matka ve starosti o něho se k němu přistěhovala a působila na něho křesťanským učením. Přemluvila ho, aby přerušil svůj vztah se svojí tehdejší přítelkyní. Kromě toho měl na něho vliv milánský arcibiskup Ambrož.

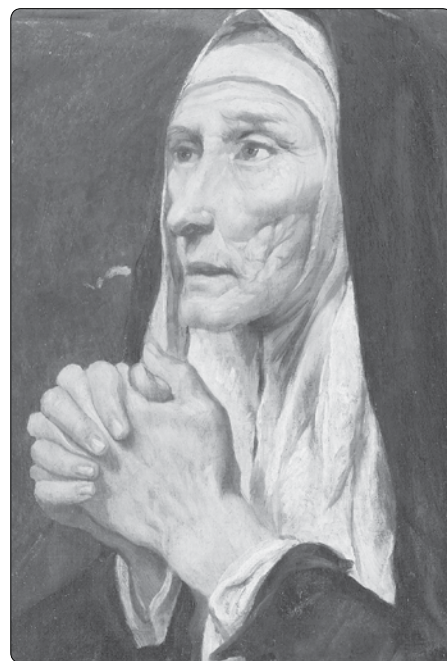
Rozhodnutí, aby se celý svůj život věnoval pouze Bohu, se stalo podle podání takto: Ušlyšel nějaký dětský hlas: „Vezmi a čti...“ Vzal Bibli a narazil na větu: „Jak se sluší za dne, chovejme se důstojně: žádné hodování ani hýření, žádná chlípnost ani prostopášnost, žádné hádky ani žárlivost. Ale odějte se Pánem Ježíšem Kristem a nestarejte se o tělo uspokojováním jeho žádostí.“ (Řím 13,13–14)

přednost: peníze, egoismus, sebeuplatnění bez ohledu na ostatní. Především je to ale tendence člověka učinit se bohem, pánem nade všemi věcmi a přitom zapomenout na pravého Boha, který chce opravdové štěstí člověka. Ale člověk se domnívá, že to ví lépe, a nezajímá se vůbec o vůli Boží, která to sice člověku neulehčuje, ale činí ho šťastným. Vždyť právě vůle Boží je vždycky láskou Boží.

Od Augustina pochází známý citát, který však bývá často zneužíván: „Miluj, a pak dělej, co chceš!“ Tento citát se musí chápat v souvislosti s tím, co bylo řečeno předtím. Neznamená to: Buďte vlídní navzájem a už tím budete dobří křesťané. Daleko více jde o to, abychom se vydali na obtížnou, ale přece také obšťastňující cestu lásky Boží a byli připraveni z lásky následovat jeho vůli. Ale jeho vůle je milovat Boha a bližního. Je to láska, kterou před námi žil Bůh v Kristu: „Milujte se navzájem, tak jako jsem já miloval vás.“

Pro Augustina, stejně jako pro Pavla, je láska naplněním příkazu Kristova. Takové jednání je možné při vědomí lásky Boží. A toto povědomí se musí stále znovu posilovat. Tak znamená ta věta „Miluj, a pak dělej, co chceš!“ také, abych se stále více spoléhal na Boha tím, že budu stále více hledat jeho lásku, v modlitbě, klanění, ve slavení Eucharistie. Také toto patří k naplnění zákona láskou.

*Z Der Fels 9–10/2018 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

Z Augustinových „Vyznání“, kap. 9:

Monika pocítovala blízký konec a připomínala: „Můj synu, mně už na této zemi nedělá nic radost. Co ještě chci tady a proč jsem ještě zde, když moje naděje na tomto světě dosáhla svého konce? To jediné, proč jsem si přála ještě nějaký čas tu zůstat, je, abych tě ještě viděla jako dobrého křesťana, dříve než zemřu. To mi Bůh na moje prosby poskytl, protože vidím, že jsi teď pohrdl pozemským štěstím a sloužíš Bohu. Co bych tu ještě měla dělat?“

O několik dnů později Monika onemocněla. Zemřela v 56 letech a její tělo bylo pohřbeno v Ostia Antica v kostele Santa Aurea.

Modlitba sv. Augustina

Ó Nejvyšší, Nejlepší, Nejmocnější, nejvyš Všemohoucí, Nejmilosrdnější a Nejspravedlivější, Nejskrytější a zároveň Nejpřítomnější, Nejkrásnější a Nejsilnější, Stálý a Nepochopitelný! Ty nezměnitelný, a přece vše obnovuješ; nikdy nový, nikdy starý, vše obnovuješ. Pyšné vydáváš upadlosti napospas, ač oni to nevědí. Vždy činný, vždy pokojný; shromažďuješ, a přece nic nepotřebuješ; nosíš, naplňuješ, chráníš, tvoříš, živiš, naplňuješ, hledáš, a přece Ti nic neschází! Miluješ, avšak bez vášně. Žárlíš, a jsi pokojný. Lituješ, a netrápíš se. Hněváš se, a jsi pokojný. Měníš dílo, ale nikoli rozhodnutí. Znovu nabýváš to, co nalézáš, a přece jsi to nikdy neztratil. Nic Ti neschází, a přece se těšíš ze zisku. Nejsi lakomý, a přece vymáháš úroky. Dává se Ti, aby si z Tebe člověk udělal dlužníka, nicméně kdo má něco, co by nebylo Tvoje? Splácíš dluhy, ačkoli nikomu nic nedlužíš. Odpouštíš viny, a nic tím neztrácíš. A co jsem vlastně o Tobě řekl, můj Bože, můj Živote, má svatá Sladkosti? Co vůbec může o Tobě říci ten, kdo o Tobě hovoří? A přece, běda těm, kdo o Tobě mlčí, protože jsou to němi mluvkové.

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (64)

Místa v textu označená „†“ jsou slova Ježíšova, místa označená „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očisti. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Oproti předcházejícímu „Świadectwo“ Alice ve „**Słowo pouczenia**“ neoznačila každou Ježíšovu výpověď křížkem a svoji polopauzou, učinila to pouze částečně. Zachováváme autentický zápis mystičky.

Neděle 23. 5. 1993, 11 h.

Svatí jsou ti, kteří vyplnili celou Moji vůli vzhledem k nim: všechno to, co jsem v nich a skrze ně chtěl stvořit, i to, co v nich a skrze ně jsem chtěl uskutečnit.

Nemnoho je svatých na světě z těchto příčin:

1. Odmítání Mé vůle nebo její vyplňování liknavě, se vzdorem a lenivě, částečně.

2. Přijetí Mé vůle s horlivostí a zápallem, avšak její vyplňování nad míru, s přeháněním, které překračuje Můj úmysl a deformuje ho.

První jdou za Mnou pomalu, vzdáleni, zastavují se, ztrácejí.

Druzí utíkají, předhánějí Mne, padají do pastí, zraňují se, poněvadž se jim zdálo, že vědí, kudy je vedu.

Zdrojem prvního postoje je lenost a připoutání ke světu.

Zdrojem druhého duchovní pycha nebo nedostatek uvážlivosti.

Dokonalé je jenom to, co je Mým dílem – vykonaným zcela podle Mého úmyslu a plánu. Tvým úkolem není tvořit či vést. Tvou úlohou je rozpoznávat a toužit, abych Já tvořil a vedl, s využitím všech těch talentů, které jsi dostala – stejně tak ve vztahu k tobě samé jako k těm, kteří ti jsou dáni.

„**Bůh má moc zahrnout vás všemi dary své milosti, abyste vždycky měli dostatek všeho, co potřebujete, a ještě vám přebývalo pro každé dobré dílo.**“ (2 Kor 9,8)

Sobota 12. 6. 1993, 17:20 h.

– Kolikrát jsem zkazila to, cos chtěl udělat, Ježíši, posluhuje si mnou?

† Nic jsi nezakazila. Nikdo a nic nepokazí to, co Já chci stvořit. Pokazila jsi jedině to, co mohlo být v tobě, kdybys byla víc poslouchala Moji vůli.

Čtvrtek 18. 11. 1993, 20:45 h.

Bdi, dítě, aby tě nepřekvapovala pokušení. Satan vede válku o každou tvou

myšlenku a každý tlukot srdce. Všechno, co vyvolává smutek, žal, znechucení, neklid, pochází od něho.

Všechno to je útokem na tvoji duši, aby zničilo čistotu a svatost, k nimž tě vedu.

Proto toužím po lásce a adoraci, abych tě mohl chránit. Kvůli tobě po tom toužím, neboť tehdy jsi v bezpečí. V duši plné Boha není místa na pokušení podsouvaná satanem.

Člověk sám o sobě není zlý. Je jenom velmi slabý a slepý. A tak jako první lidé v Ráji⁽¹⁾ musí vybírat mezi poslušností Bohu a poslušností satanovi. Následně volba a rozhodnutí ho utvářejí a rodí jako dítě Moje, nebo jako dítě zlého.

[...]

Musíš vědět také to, že každé rozpor mezi lidmi, každé nepřátelství, každé rozdělení a vzájemná nepřejicnost jsou dílem satana. Obzvláště když se to týká lidí, kteří byli povoláni ke spolupůsobení v budování Mého díla lásky, aby druhé táhli a povzbuzovali. Na ty útočí nejvíc.

Všichni lidé jsou povoláni budovat království Boží na zemi. Všichni musí představovat Jedno ve Mně. Všechny musí spojit Lásky. To, co je proti tomu, pochází od satana a je to jeho dílo, přinášející zničení a bolest.

Pozoruj svět a rozeznávej znameňování času. Pozoruj svoji duši, svoje srdce i mysl a rozeznávej, co se v nich děje a odkud to přichází. Buď bdělá, Mé dítě, a bojuj, a odpočivej a nabírej sílu pouze ve Mně.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: *Słowo pouczenia*. Wydawnictwo Agape sp. z o.o., wydanie drugie zmienione, Poznań 2019.

Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Gn 2–3.

MODLITBA KE SV. JOSEFOVI ZA OBRÁCENÍ ČLENA RODINY

Ó, slavný patriarcho, svatý Josefe, který si podle Ducha Svatého zasluhuješ nazývat se „spravedlivým“, naléhavě ti svěřuji duši (jméno, za koho prosíte), kterou Ježíš vykoupil za cenu své vzácné, předražené Krve.

Ty jistě víš, jak žalostný je stav a jak nešťastný je život těch, kteří vypudili laskavého Spasitele ze svého srdce a v jaké obrovské míře jsou vystaveni nebezpečí, že ho ztratí navěky.

Vroucně tě prosím, nedovol, aby tato duše, mně tak drahá,

pokračovala špatnou cestou a ochraň ji od nebezpečí, které jí hrozí.

Dotkni se srdce tohoto marnotratného syna / dcery a přiveď ho / ji zpět do lůna nejlaskavějšího z otců.

Vroucně tě prosím, neopouštěj ho / ji, dokud mu / jí neotevřeš brány Božího města, kde tě bude chválit a děkovat ti po celou věčnost za štěstí, které jsi mu / jí vymohl svou mocnou přimlouvanou. Amen.

Zdroj: aleteia.org a fatym.com

Mariánská Týnice a Bolfánek – zachránit před zánikem

Ačkoliv jsou česká poutní místa vystavěna v různých stavebních slozích a vznikla na základě rozdílných událostí, v jejich osudech lze vypočítat několik stejných dějinných zvrátů. A bohužel zejména těch, které je (ať následkem válek, josefinských reforem, či komunistického režimu) přivedly k úpadku. Ovšem díky pracovitosti lidí a jejich odhodlání zachovat zde místa oslavující Boha a vítající poutníky, byla velká spousta z nich zachráněna. Jako dvě poutní místa z Plzeňska: Mariánská Týnice a Bolfánek.

Na Plzeňsko

Podrobněji si představíme Mariánskou Týnici, která nás už od prvního pohledu ubezpečí, že areál vznikl v baroku. Respektive, že v tomto období zaznamenal nejvýraznější stavební rozkvět, aby se (co se architektury týče) minimálně vyrovnal největším skvostům tohoto slohu – Svaté Hoře, tábořským Klokotům, Zelené Hoře či Křtinám.

Právě s posledními jmenovanými místy toho má společného víc, neboť i pod Mariánskou Týnicí je podepsán slavný Jan Blažej Santini-Aichel, který své umění v tomto případě prezentoval nad jinak skromným Mariánským Týncem (název osady je psán v mužském rodě; Mariánská Týnice je pojmenování pro poutní areál).

Mariánský Týnec se nachází v okrese Plzeň-sever a je částí města Kralovice, která je vzdálená zhruba kilometr od jeho centra. Trvale zde žije pouze necelých 30 obyvatel. O to více pak vyniká rozlehlý a bohatý komplex s kostelem Zvěstování Panně Marii a budovou bývalého proboštví, kde se nyní nachází Muzeum a galerie severního Plzeňska.

Již bylo řečeno, že areál přiřazujeme k českým barokním pokladům, na samotný začátek historie se ale musíme vrátit mnohem hlouběji. Konkrétně do roku 1230, kdy zde byl držitelem Roman z Týnce. Ten v tomto roce odkázal osadu spolu s dalšími dvěma vesnicemi řádu cisterciáků, kteří spravovali klášter v neďalekých Plasech.

To je však jedna z mála doložených informací ze vzpomínané doby. Ještě k ní přidejme, že v roce 1250 je zde uváděna klášterní grangie⁽¹⁾, jejíž součástí nepochybně byla i kaple. V pověstech je mimo jiné zmiňována i studánka.

Zvěstování

Další dílky časové osy nás vedou do 15. století, kdy byl vypálen a pobořen

klášter v Plasech. V týneckém kostelíku se nicméně jako zázrakem dále sloužily katolické bohoslužby. Přebýval zde poustevník, který se staral o zvoničku, již připomínal večerní Ave Maria.

Majetkové poměry cisterciáků se zlepšily až v roce 1480, což znamenalo, že se mohlo přistoupit k nutným opravám. O ně se zasloužil zejména opat Adam, který přitom pamatoval i na vnitřní vybavení. Například zde byl postaven nový křídlový oltář se sochou Panny Marie pozdravené archandělem Gabrielem.

Sousoší Panny Marie a Anděla Zvěstování, kde je Bohorodička vyobrazena v pokleku před andělem, vzniklo patrně v období let 1510–1515. Jeho autor je označován jako Mistr Týneckého Zvěstování. A právě toto dílo bylo cílem poutníků, neboť se věřilo, že Panna Maria skrze ně koná zázraky a pomáhá od nemoci nebo jiných těžkostí.

Pomyslně však nepomohlo plaskému klášteru. Během reformace se dostal do hospodářského úpadku a musel zastavovat majetek. Čekaly jej také vleklé spory s Floriánem Gryspekem z Grysparu, týkající se Mariánské Týnice a okolí. Až v roce 1613 se potvrdila smlouva, že Týnec patří právě klášteru.

Od 17. století do 18. století

Cisterciáci měli správu nad kostelem zpět, po bitvě na Bílé Hoře se navíc rozmohl mariánský kult. A to se příznivě

Starý kostel a proboštví v pozadí na kresbě Mariánské Týnice (okolo r. 1785)

podepsalo na rozvoji poutnické tradice, podpořené i zprávami o zázracích souvisejícími se zdejším působením Panny Marie.

Hovořilo se o tom, že v době sucha sesílala déšť, dále chránila před morovou nákazou nebo uzdravovala. Příklad za všechny z této doby můžeme vidět u opata Jakuba Vrchoty z Rosenwertu, který roku 1625 vstoupil do plaského kláštera. O třináct let později vážně onemocněl a ve svých prosbách se upínal k Týnecké Panně Marii. Byl vyslyšen a uzdravil se.

Tím tento příběh ale nekončí. Jakub Vrchota se za další dva roky stal plaským opatem, čímž měl jedinečnou možnost splnit slib, který Panně Marii během své nemoci dal: tedy to, že původní kostelík po tom, co byl během třicetileté války opět poničen, přestaví a také rozšíří. Svému slibu dostal.

A ve stejném duchu se o místo starali další plaskí opati. Výrazný podpis zde zanechal Ondřej Trojer, vždyť díky jeho vlivu byl kostel prodloužen o ambity se zpozdnicemi. Mezi Týncem a Kralovicemi dále vyrostla dvouřadá lipová alej se sedmi kapličkami oslavujícími sedm radostí Panny Marie. A především zde Trojer, velký ctitel Panny Marie, roku 1699 založil proboštví podléhající klášteru v Plasech.

Ještě větší rozkvět zdejší poutní místo zaznamenalo za opata Evžena Tyttla, který Ondřeje Trojera po jeho smrti vystřídal. Právě za jeho působení v sousedství starých budov vznikl poutní areál, a to do podoby, jakou zde můžeme vidět dnes. Do podoby vtisknuté Janem Blažejem Santinim.

Úpadek po velkém rozkvětu

Od začátku se počítalo s tím, že zdejší chrám i areál budou monumentální oslavou Panny Marie. Santini pro půdorys kostela zvolil tvar řeckého kříže, k němuž se připojovaly dva ambity s osmi nárožními kaplemi zasvěcenými radostem Panny Marie.

Dne 2. července 1711 byl na svátek Navštívení Panny Marie položen základní kámen kostela. Stavba celého areálu nicméně postupovala pomalu a Santini se jejího dokončení nedožil. Když v roce 1723 zemřel, na místě ležely teprve základy. A završení prací se nedočkal ani opat Tyttl, který svět opustil roku 1738. Před jeho smrtí bylo dostavěno západní ambitové nádvoří.

V roce 1751 byl hotov celý komplex, vyjma východního ambitu, který Santini plánoval také, ale zatím k jeho stavbě nemohlo dojít. Vysvěcení proběhlo roku 1764, kdy byla rovněž dokončena budova cisterciáckého proboštství.

Nejen materiální stránka ovšem charakterizovala rozvoj místa – nesmíme zapomínat na tu duchovní. Již byly zmiňovány zdejší zázraky a k uzdravení opata Jakuba Vrchoty v této souvislosti přidejme i obdobné případy dalších dvou vzpomínaných opatů: Ondřeje Trojera a Evžena Tyttla. Oba též našli uzdravení u Panny Marie. Opat Tyttl za to například nechal vyrobit stříbrnou kopii sousoší Panny Marie a Anděla Zvěstování.

Roku 1733 se v Mariánské Týnici uzdravila i Anna Widrichová. Berle, se kterými přišla (ovšem při odchodu je již nepotřebovala), byly poté zavěšeny u hlavního oltáře.

O čtyři roky později se zde dostalo uzdravení i hluchoněmému chlapci, který za prokázané milosrdenství vstoupil mezi cisterciáky. Roku 1779 řádila v nedalekém městečku Radnice morová epidemie, po prosbách ale na slavnost Nanebevzetí Panny Marie ustala. Od té doby se každý

Proboštství a kostel od západu

rok z Radnic do Mariánské Týnice konala děkonná procesi.

V místní knize zázraků je popsáno 82 zázračných událostí, k nimž došlo díky Panně Marii.

Ani toto krásné období ovšem netrvalo navěky. Na základě josefínských reforem došlo ke zrušení týneckého proboštství a uzavření zdejšího kostela. Byly odtud odvezeny například oltáře, které nově umístění našly v Příbrami, sousoší Zvěstování se přesunulo do kralovického kostela sv. Petra a Pavla. A nutno dodat, že vzhledem k této situaci se nedočkal postavení východní ambit.

Náboženský fond Mariánskou Týnici udržoval pouze nejnútnejšími opravami. Na lepší časy se zde nezačalo blýskat ani v roce 1826, kdy plaské panství, jehož součástí byl i Mariánský Týnec, zakoupil Klement Václav Metternich. Tento známý kníže totiž poutní areál využíval především pro hospodářské potřeby

a o prázdný kostel se nikdo nestaral. A tak není divu, že objekt nadále chátral a docházelo k jeho devastaci.

Od konce 19. století zde byla patrná vůle s neutěšitelným stavem něco dělat, ovšem teprve ve stoletím následujícím tyto snahy dostávaly reálnější obrysy. A potřeba pro to lze označit za nevyhnutelnou, už jen z toho důvodu, že roku 1920 se zřítla kupole kostela.

Současnost

Jmenovitě to byl především architekt Hanuš Zápal, kdo svým zájmem v tomto směru probudil veřejnost. V letech 1919–1937 stál v čele Spolku pro záchranu Mariánské Týnice (nahrazeném Jednotou pro záchranu Mariánské Týnice a kostelíka U Ježíška v Plzni).

Obnovu podporovaly přednášky nebo četné publikace. Také se zde roku 1937 u příležitosti 150. výročí přenesení zázračného sousoší do Kralovic konala velká mariánská pouť a od té doby se do záchranu kostela intenzivně zapojila katolická církev.

Lidé, kteří se snažili Týnici opravit, však museli podstoupit dlouhá, nelehká jednání. Velkou pomocí jim přitom mohlo být, že podporu nacházeli například i u prezidenta Edvarda Beneše, rodáka z nedalekých Kožlan, nebo že sem při přípravách na opravy zavítala také Alice Masaryková.

Rekonstrukcemi byly stavby ušetřeny od nevyhnutelného zřícení. Další práce ale zastavila druhá světová válka, po ní se s nimi nicméně pokračovalo. A při poválečné děkonné pouti zde byl přítomný například i kardinál Josef Beran.

Letecký pohled na poutní komplex

Ovšem přišla doba komunismu a opravy opět ustaly. Spásou pro existenci areálu bylo roku 1952 zřízení muzea v budově bývalého probošství. Díky tomu se stavby i v nelehkých časech dočkaly dalších rekonstrukcí, byť k celkové obnově začalo docházet až v 90. letech 20. století a na počátku století současného. Vyvrcholením první etapy prací byla rekonstrukce kupole. Dne 11. srpna 2000 na ni vrtulník dopravil věžní báň s hrotnicí. A v roce 2009 se začalo pracovat na interiéru probošství, respektive Muzea a galerie severního Plzeňska.

Na Mariánské Týnici je tak nádherně vidět, že když osud poutního místa není lidem lhostejný, je možné navrátit mu krásnou a velkolepou podobu, a to i přesto, že je znovu vystavíme na ruinách a prakticky před jeho definitivním zbořením.

K tomu se sluší dodat slova Ireny Bukačové, ředitelky Muzea a galerie severního Plzeňska: „Zázraky se dějí stále, Týnice je zachráněna. Díky Bohu a Paně Marii za to.“ A v souvislosti s tím, že při podobných záchranách poutních míst je potřeba mít Boha v srdci, připomíná Žalm 127: „Nestaví-li chrám Hospodin, marně se namáhají stavitelé.“

Tyto myšlenky se pochopitelně mohou vztahovat i k poslední části staveb, které nejsou starší než pár měsíců. Co nestihl Jan Blažej Santini ani naši předkové, to se povedlo současníkům. V roce 2018 totiž započala stavba před 300 lety plánovaného východního ambitu s kaplemi, dokončeného na jaře tohoto roku. Tím se definitivně završily práce na jednom z našich nejmonumentálnějších poutních areálů.

Bolfánek

Zůstaneme-li v Plzeňském kraji, nabízí se nám paralela Mariánské Týnice s ještě jedním poutním místem. Byť téměř 80 kilometrů vzdálený, ale stále na Plzeňsku, můžeme navštívit Bolfánek. I ten nám potvrzuje, že zchátralé poutní místo nemusí zaniknout, působí-li na něm lidé bez lhostejnosti a především s Bohem v srdci.

I toto místo si zažilo spletitý osud. Nachází se na vrchu Žďár nad městečkem Chudenice u Klatov a nad Národní přírodní památkou Americká zahrada. Dnes zde najdeme věž, která je zbytkem kostela zasvěceného sv. Wolfgangovi.

Sám tento světec zde měl založit vůbec první svatostánek. To se stalo v 10. století, ovšem nutno podotknout, že historie Bolfánku (což je česká zdrobnělina jména Wolfgang) k nám jasněji mluví až od 17. století.

Do něho je datována zmínka o malém kostelíku, ve století příštím nahrazeném rozsáhlejší. Ten konkrétně vznikl v letech 1722–1726 a je pod ním podepsán architekt František Maxmilián Kaňka. Po vystavění se dá hovořit o zdejších významných časech, charakterizovaných velkými poutními slavnostmi. Mluví se i o tisícovkách příchozích.

Roku 1772 pak kostel ještě doplnila Šlápějová kaple, kde našel umístění i kousek skály, odkazující na sv. Wolfganga. Na něho ukazuje i otisk jeho stopy a biskupské berle.

Jenže jako mnohde jinde, i zde zařadovaly josefínské reformy, k čemuž se

pravděpodobně v roce 1810 přidalo poboření kostela a použití stavebního materiálu pro postavení stáji. Ani tady však k úplnému zničení nedošlo. V roce 1845 se dovršila přestavba bývalé zvonice, která od té doby začala sloužit jako 45 metrů vysoká rozhledna. A roku 1897 byla upravena Šlápějová kaple, k níž se přistavělo také atrium s dvěma dórskými sloupy.

Rozhledna je dodnes udržována, navíc je chráněna jako kulturní památka. A ukazuje nám nejen hřebeny šumavských hor či vrcholy Českého lesa, ale i způsob, jak zachránit poutní místo. A jak zařídit, aby sem stále směřovali poutníci – ti, kteří se chtějí rozhlédnout nádherným krajem, i ti, kteří zde budou hledat ryze duchovní prapočátky.

Na závěr je tak nutné dodat, že na obou vzpomínaných poutních místech se nádherně spojuje minulost s přítomností a tvoří mezi sebou jakýsi most. Most mezi námi a poutníky, kteří sem přicházeli za dávných dob.

Právě oni zde vyšlapali stopy, které jako by pomáhaly uchovávat podstatu jednotlivých míst. Vždyť svými prosbami, nadějemi nebo bolestmi je promodlili, a tím do nich zasadili věčný Boží otisk. A především Bůh zařídil, že když se ze zdejších kostelů stávaly ruiny a hrozil jim zánik, přišel vždy někdo, komu jejich osud nedal spát, a pomohl je zachránit. Kež nám Bůh dává takový svět, kde se vždy najde alespoň jeden člověk, který bude tyto a další duchovní poklady uchovávat!

Poznámky:

⁽¹⁾ Čili velký hospodářský dvůr.

Bolfánek

Hlásejte Krista, který osvobozuje

– dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

Svatý Lukáš ve Skutcích apoštolů vysvětluje motivaci této zastávky z duchovního hlediska. Říká, že „šli přes Frýgii a galatským krajem, protože Duch Svátý jim zabránil hlásat slovo Boží v (provincii) Asii“ (16,6). Tyto dvě skutečnosti si neodporují. Naznačují spíše, že cesta evangelizace nezávisí vždy na naší vlastní vůli a plánech, ale vyžaduje ochotu nechat se formovat a jít jinými cestami, s nimiž jsme nepočítali.

Mezi vámi je jedna rodina, která mě pozdravila: prý se musí naučit lotyšsky a nevím, jakou další řeč, protože půjdou jako misionáři do těchto zemí. Duch přivádí i dnes mnoho misionářů, kteří opouštějí svou vlast a odcházejí do jiné země, aby tam konali misijní práci.

Zjišťujeme však, že apoštol ve své neúnavné evangelizační práci dokázal založit několik malých obcí roztroušených po celé Galácii. Když Pavel přišel do nějakého města, do nějakého kraje, nepostavil hned velkou katedrálu. Vytvořil malá společenství, která jsou dnes kvasem naší křesťanské kultury. Začal vytvářením malých komunit. A tyto malé komunity se rozrůstaly, rostly a rozvíjely se. Také dnes se tato pastorační metoda používá ve všech misijních oblastech. Minulý týden jsem dostal dopis od misionáře z Papuy-Nové Guineje, který mi vypráví, že káže evangelium v pralese lidem, kteří ani nevědí, kdo je Ježíš Kristus. To je nádhera! Začínají se vytvářet malá společenství. Tato metoda nepřestává být prostředkem první evangelizace.

Zvláště naléhavě přitahuje naši pozornost Pavlův pastýřský zápal, je pln vnitřního ohně. Po založení těchto církví si uvědomil velké nebezpečí – pastýř je jako otec nebo matka, kteří si okamžitě uvědomí nebezpečí, které hrozí dětem – které ohrožuje jejich růst ve víře. S růstem přicházejí nebezpečí. Jak kdosi řekl: „Přicházejí supi, aby v komunitě způsobili pohromu.“ Někteří křesťané vzešli z židovství totiž pronikli do společenství a začali listivě šířit teorie, které byly v rozporu s apoštolovým učením, a dokonce šli tak daleko, že očerňovali jeho osobu. Začali

od učení „tohle ne, tohle ano“ a pak apoštol očernili. Je to vždycky stejné: Nejprve jde o to zbavit apoštola autority. Jak je vidět, jedná se o prastarou praxi – prezentovat se při určité příležitosti jako jediní držitelé pravdy – ti čistí – a znevažovat, dokonce pomlouvat práci ostatních. Tito Pavlovi odpůrci tvrdili, že i pohané musejí podstoupit obřizku a žít podle pravidel Mojžišova zákona. Vracejí se k dřívějším zvyklostem, k věcem, které byly překonány evangeliem. Galatští se tedy podle nich měli vzdát své kulturní identity a podřídít se typickým židovským normám, předpisům a zvykům. A nejen to. Tito odpůrci tvrdili, že Pavel není pravým apoštolem, a proto nemá žádné oprávnění hlásat evangelium. Velmi často se setkáváme s něčím takovým. Stačí si vybatvit nějaké křesťanské společenství nebo diecézi. Začíná to povídačkami a končí diskreditací faráře nebo biskupa. Přesně to je cesta Zlého, cesta těch lidí, kteří rozdělují, kteří neumějí stavět. V listu Galaťanům tento postup dobře vidíme.

Galaťané se ocitli v krizové situaci. Co měli dělat? Měli poslouchat a řídit se tím, co jim Pavel kázal, nebo měli naslouchat novým kazatelům, kteří ho obviňovali? Snadno si představíme, jaká nejistota zaplavovala jejich srdce. Poznání Ježíše a víra v dílo spásy, které se uskutečnilo jeho smrtí a zmrtvýchvstáním, pro ně znamenaly skutečný začátek nového života, života ve svobodě. Vydali se na cestu, která jim umožnila být konečně svobodnými, jakkoli jejich dějiny byly protkány mnohotvárnými podobami násilného otroctví, v neposlední řadě toho, jež je podrobilo římskému císaři. Proto se tváří v tvář kritice ze strany nových kazatelů citili dezorientovaní, nevěděli, jak se zachovat: „Ale kdo má pravdu? Tenhle Pavel, nebo ti lidé, kteří nyní přicházejí a učí jiné věci? Koho mám poslouchat?“ Zkrátka, v sázce bylo opravdu mnoho!

Tato situace není příliš vzdálená zkušenosti mnoha křesťanů v dnešní době. Ani dnes totiž není nouze o kazatele, kteří zejména díky novým prostředkům komunikace mohou společenství znepokojovat.

SMÍRNÉ, KAJÍCÍ A PROSEBNÉ PUTOVÁNÍ PRAHOU k českým svatým, zejména mučedníkům a vyhnančům, za šťastnou budoucnost národa a vlasti Sobota 28. srpna 2021

Organizátoři, mariáňští citelé v Praze a Fatimský apoštolát v ČR prosí všechny křesťany o podporu obětavou osobní účastí na tomto smírném, kajícím a prosebném putování Prahou za Boží ochranu v budoucnosti Čech, Moravy a Slezska. Cestou se modlíme růžencem a zpíváme. Prosíme, vezměte si kancionály.

PROGRAM PUTOVÁNÍ S MODLITEBNÍMI ZASTAVENÍMI:
10.30 – sraz před bazilikou sv. Jiří na Pražském hradě
• 10.45 – odchod do kaple Rožmberského paláce na Pražském hradě • 11.00 – mše svatá v kapli Rožmberského paláce • 11.50 – kostel Všech svatých – modlitba ke sv. Prokopovi • 12.10 – bazilika sv. Jiří – modlitba u hrobu sv. Ludmily • 12.30 – modlitby v katedrále sv. Víta ke sv. Václavu, sv. Vojtěchu, sv. Janu Nepomuckému a ct. kardinálu Josefu Beranovi • 13.40 – zastavení před arcibiskupským palácem, modlitba za otce arcibiskupa • 13.50 – putování k Panně Marii Vítězné (k Pražskému Jezulátku) • 14.15 – pobožnost u Pražského Jezulátka, modlitba zasvěcení • 14.45 – putování přes Karlův most se zastavením u místa svržení sv. Jana Nepomuckého do Vltavy • 15.15 – řeckokatolická katedrála sv. Klimenta, modlitba ke sv. Cyrilu a Metodějovi a jejich žákům • 15.30 – putování z katedrály sv. Klimenta k Mariánského sloupu na Staroměstské náměstí • 15.45 – modlitby u Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí za národ k Immaculatě, k Panně Marii Rynecké a českým patronům.

K putování je možno se připojit i odpojit se kdekoliv. Uvedené časy jednotlivých zastavení jsou orientační.
Putování je ohlášeno na Magistrátu hl. m. Prahy.

Mgr. Ing. Josef Pejřimovský Ph.D.

Nepřicházejí proto, aby především hlásali evangelium o Bohu, který miluje člověka v Ježíši ukřižovaném a zmrtvýchvstalém, ale aby jako skuteční „strážci pravdy“ – jak sami sebe nazývají – zdůrazňovali, jak nejlépe být křesťany. [...]

Učení apoštola Pavla v listu Galaťanům nám pomůže pochopit, jakou cestou se vydat. Apoštol ukazuje cestu, která je osvobozující, vždy novou cestu Ježíše ukřižovaného a zmrtvýchvstalého; je to cesta hlásání, která se uskutečňuje skrze pokoru a bratrství. Noví kazatelé nevědí, co je pokora, co je bratrství; je to cesta pokorné a poslušné důvěry, noví kazatelé neznají pokoru ani poslušnost. A tato pokorná a poslušná cesta pokračuje s jistotou, že Duch Svátý působí v každé epoše církve. Právě víra v Ducha Svatého přítomného v církvi nás vposledku vede vpřed a zachrání nás.

Přeložila Johana Bronková,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno a zkráceno)

Světcí Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše

Duchovní formace ctitelů Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše

Svatá Markéta Maria Alacoque v jednom z dopisů přítelkyni – řeholnici napsala: „Abychom se stali svatými, musíme Svatého svatých jen milovat. Co nám může bránit v tom, abychom se jimi stali, když máme srdce stvořené k milování a tělo k utrpení?“ Tato rada patronky Arcibratrstva stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše se jistě stala inspirací pro mnoho ctitelů Božího Srdce. Z lásky ke Kristu mu dali celý život, obětovali všechno, aby se jeho království šířilo po celé zemi. Tyto zásluhy ocenila katolická církev, prohlášením je za svaté.

Mezi osoby, které náležejí k Čestné stráži a které byly vyneseny na stupně oltáře, patří: papež – sv. Pius X., biskup – sv. Daniel Comboni, kněz – sv. José Maria Rubio y Peralta, mnich – sv. Mucius Maria Wiaux a tři zakladatelky náboženských kongregací – sv. Magdaléna Sophia Barat, sv. Leonia Františka Salesia Aviat a sv. Vincenta María López y Vicuña. Odlíšovalo je prakticky všechno: země a čas narození, sociální postavení, postavení v církvi i uskutečňované dílo, jak napsal papež František v exhortaci *Gaudete et exsultate*: „Všichni jsme povolání, abychom se stali svědky, ale je mnoho forem svědectví.“ Jmenované svaté spojovalo jedno: žili oddaností Srdci Božím a pro svou pastorační, apoštolskou a charitativní práci čerpali sílu díky příslušnosti k Čestné stráži.

Svatý Pius X. (1835–1914) je jedním ze Svatých otců, který se nejvíce zasloužil o uctívání Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše. Je nazýván „eucharistickým papežem“ a „průkopníkem liturgické obnovy“. Podporoval rozvoj osobního přátelství s Kristem – úplně se do Pána Ježíše zamilovat a den za dnem tak lásku k němu prohlubovat. Jedním z jeho největších počínů bylo v roce 1906 schválení měsíce června jako měsíce uctívání Srdce Pána Ježíše. K praktikování červnových pobožností vydal dekret o možnosti získání odpustků a doporučil, aby o slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova byl ve všech kostelích obnovován akt zasvěcení lidského pokolení Srdci Ježíšovu.

Další světec, Daniel Comboni (1831–1881) si tak zamiloval Nejsvětější Srdce Pána Ježíše, že ho tato láska pudila k obětování života pro obyvatele černého kontinentu ohrožené obchodníky s otroky. Misionář původem z Itálie se stal prvním biskupem střední Afriky. Do Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše, o kte-

ré napsal, že je jeho silou a dává mu štěstí, svatý Daniel Comboni vstoupil již v roce 1865. Ve spolupráci s první vedoucí Čestné stráže, Marií Deluil-Martiny, propagoval tuto organizaci v Evropě i Africe.

Svatý José Maria Rubio y Peralta (1864–1929) je španělský jezuita, mystik a propagátor kultu Srdce Ježíšova. Byl nazýván „Apoštol Madridu“, protože jeho pastorační činnost souvisela hlavně s tímto městem. Jako národní ředitel španělského Arcibratrstva Čestné stráže, kterým se stal v roce 1912, s velkým nasazením šířil pobožnost k Božím Srdci. Byl to on, kdo začal vydávat španělský bulletin Čestné stráže. V něm povzbuzoval členy, aby se věnovali apoštolské a charitativní práci, a on sám šel příkladem obětavé služby nejchudším a trpícím.

Svatý Mucius Maria Wiaux (1841–1917), významný pokorný mnich z Kongregace školských bratří, je vzorem pro všechny vedoucí společenství Čestné stráže. Tento mnich belgického původu pracoval na rozšíření Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše tak horlivě, že ve středisku při svém klášteře zaplnil jmény

nově přijatých členů až sedmnáct „strážných“ HODIN MILOSRDENSTVÍ (ze gar). Bratr Mucius Maria se vyznačoval poslušností, věrně plnil předpisy svého řádu, modlitbou posvěcoval každý volný okamžik. Byl naplněn velkou láskou k Božskému Srdci. Od něho se naučil jednoduchosti, laskavosti, pokoře a trpělivosti v utrpení.

Velmi zajímavé jsou rovněž životopisy členek Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše, které církev prohlásila za svaté. Papež František v již zmíněné exhortaci *Gaudete et exsultate* poukazuje: „Chtěl bych zdůraznit, že určitý »ženský génius« se projevuje v ženském stylu svatosti, potřebném k odražení Boží svatosti na tomto světě. Právě v době, kdy ženy byly nejvíce diskriminovány, Duch Svatý probudil svaté ženy, jejichž kouzlo vyvolalo novou duchovní dynamiku a důležité reformy v církvi.“ Tato slova neobyčejně trefně zapadají do života a činnosti sv. Magdalény Sophie Barat, sv. Leonie Františky Salezji Aviat a také sv. Vincenty María López y Vicuñi. Odpověděly na výzvy dané dobou: chudobu, změny ve společenských vztazích a úpadek morálky. Založily nové náboženské kongregace, které svou činností zaměřily na potřebu začít žít novým způsobem života, směřujícím přímo do Srdce Pána Ježíše.

Šťastné mládí svaté Magdalény Sophie Barat (1779–1865) bylo přerušeno francouzskou revolucí, která předznamenala proces sekularizace Francie. V době, kdy za přiznání se ke katolické víře hrozila smrt, tato svěřice odpověděla na povolání k zasvěcenému životu a založila Kongregaci Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše (Sacré Coeur), zabývající se katolickou výchovou dívek. Díky této kongregaci se objevily červnové pobožnosti a rovněž přispěla k šíření Čestné stráže na celém světě.

Další francouzská svěřice, Leonia Františka Salesia Aviat (1844–1914), je zakladatelkou Kongregace sester oblátek svatého Františka Saleského. Formovala ji pod

vlivem spirituality Čestné stráže, ke které sama patřila. Svou práci věnovala textilním dělnicím a dívkám ve městě, hledajícím práci, vystaveným četným nebezpečím. Celý život věnovala službě druhým, chtěla být „malým nástrojem v rukou Božích“, aby zachránila co nejvíce životů.

Na pomoc chudým také spěchala svatá **Vincenta María López y Vicuña (1847–1890)**. Tato španělská světice od raného mládí pomáhala s charitativní prací služebnictvu. Když si uvědomila, že ji Bůh volá k zasvěcenému životu, založila Kongregaci sester Neposkvrněné Panny Marie, která se zabývala formací ženské mládeže a pomocí pracujícím ženám. Svatá Vincenta zasvětila potřebným celý svůj život. Této nesobecké lásce k bližnímu se naučila ve škole Srdce Pána Ježíše.

„Nechme se povzbudit znaky svatosti, jaké nám Pán projevuje skrze nejpočetnější členy tohoto lidu, kteří se rovněž podílí na prorockém poslání Krista šířením živého svědectví o něm, především životem víry a lásky“ – napsal papež František. Příklad členů Čestné stráže zapsaných do seznamu svatých zvyšuje povědomí, že způsob zbožnosti, oddanosti Srdci Božím, posvěcování každodennosti Hodinou Stráže je osvědčenou cestou vedoucí do nebe. Od svatých, kteří patřili do stejného společenství jako my, se můžeme hodně naučit. Inspirují nás svou činností a pomáhají nám objevit, jak proměňovat nejen sebe, ale celý svět.

*Formace členů Čestné stráže
Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše,
Krakov 2020 (Józef Gawel SCI,
s. Maria Wysocka OVM)
Překlad Jana Machandrová*

Česká sekce Čestné stráže NSPJ:

Kristina Roszaková
Nábřeží svobody 17
737 01 Český Těšín
E-mail: kris.ros@centrum.cz
Tel.: +420 731 534 081

Tato formace je ve Světle uveřejňována postupně, avšak nepravdělně. Předchozí části byly otištěny v číslech 19, 22 a 25/2021.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

nebo něčeho takového, aby byla svatá a bez vady. Tak také muž má mít svou ženu rád jako vlastní tělo. Kdo má svou ženu rád, projevuje tím lásku sám sobě. Nikdo přece nemá v nenávisti vlastní tělo, ale dává mu jíst a přeje mu. Tak i Kristus jedná s církví, protože jsme údy jeho těla. „Proto opustí člověk otce i matku a připojí se k své manželce, a ze dvou se stane jen jeden člověk.“ Toto tajemství je veliké; mám na mysli vztah Krista a církve.

Evangelium – Jan 6,60–69

Mnozí z Ježíšových učedníků řekli: „To je tvrdá řeč! Kdopak to má poslouchat?“ Ježíš věděl sám od sebe, že jeho učedníci na to reptají, a proto jim

řekl: „Nad tím se pohoršujete? Co teprve, až uvidíte Syna člověka, jak vystupuje tam, kde byl dříve? Co dává život, je duch, tělo nic neznamena. Slova, která jsem vám mluvil, jsou duch a jsou život. Ale jsou mezi vámi někteří, kdo nevěří.“ Ježíš totiž věděl od začátku, kdo jsou ti, kdo nevěří, a kdo je ten, který ho zradí. A dodal: „Proto jsem vám říkal, že nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce.“ Proto mnoho z jeho učedníků odešlo a už s ním nechodili. Ježíš tedy řekl Dvanácti: „I vy chcete odejít?“ Šimon Petr mu odpověděl: „Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života, a my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží!“

Save the Children:

Obchodování s lidmi se přesouvá na internet

Takzvané e-trafficking je nová forma vykořisťování a obchodování s lidmi, kterou zločinecké sítě využívají k dosažení zisku. Pandemie koronaviru těmto zločincům nahrává.

Tento relativně nový fenomén je popsán ve zprávě „Malí neviditelní otroci – Vyjít ze stínu, pozastavené životy dětí, zneužívaných obětí“, který zveřejnila organizace *Save the Children* s výhledem na Světový den boje proti obchodování s lidmi, který připadl na 30. července.

„Šifrované zprávy a anonymita, žádný přímý kontakt s naverbovanými oběťmi a nižší riziko setkání s policií, to jsou prvky, které obchodníci s lidmi a vykořisťovatelé využívají nejvíce, nemluví o možnosti sledovat oběti prostřednictvím aplikací založených na GPS,“ uvádí se v dokumentu.

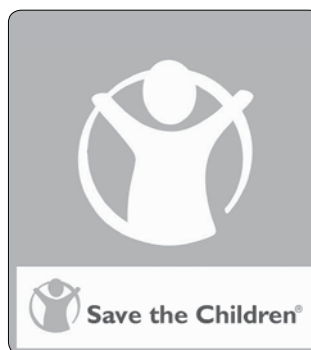
Obchodování s lidmi začíná „od online získávání obětí, které jsou pak poskytovány klientům, až po jejich nábor, obvykle prostřednictvím sociálních médií. Obchodníci s lidmi si je mohou „vybírat“ pomocí

virtuálních loveckých metod zaměřených na určitý profil, nebo je lákají na falešné pracovní inzeráty, aby získali ekonomicky a sociálně slabé lidi, kteří se pak stávají oběťmi jejich podnikání.“

Oběti jsou zapojeny nejen do nucené prostituce, ale také do nelegálních činností, jako je pašování drog nebo kurýrní přeprava zásilek, jejichž obsah není do

ručovatelům znám. Podle údajů zveřejněných organizací *Save the Children* se nucená pouliční prostituce dnes týká především transsexuálů žen a dívek nebo mladíků z východní Evropy, kteří v roce 2020 představovali 70 % přístupů na kontaktní místa. 75 % z nich pochází z Rumunska, další oběti pak z Albánie a Bulharska. Naproti tomu počet obětí nigerijského původu, donedávna silně zastoupených, se snížil na polovinu. Ty jsou nyní stále častěji využívány v tzv. kontaktních domech, které jsou klientům známy z doslechu.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
28. 7. 2021

Pondělí 23. 8. 2021

6:05 Cesta k andělům (55. díl): Jaroslav Šindelář – sochař a malíř **6:55** Indie – Talit Penkal, Donne Dalit **7:30** Dokonalá radost **8:00** Hrdinové víry (3. díl): Arciopat Anastáz Opasek **9:05** Obnova objektu Libušín po požáru **9:40** Outdoor Films (43. díl): S Horskou službou Beskydy **11:15** Neboj se doplnit aneb Umění doprovázet (6. díl): (Ne)milosrdná lež **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Lidé a město **14:00** Živě s Noe: Divadlo bratří Formanů **14:45** Noční univerzita: Vladimír Just – Proměny faustovského mýtu **16:10** Jen samé krásné věci **17:35** Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **18:00** Sedmihlášky (106. díl): Sedí švec na cestě **18:05** Mašinky (7. díl): O trati, co vede kolem jezera **18:15** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Samota a společenství **19:05** Quanti Minoris na Mohelnickém dostavníku 2012 **19:25** Skryté poklady: Vladimír **19:50** Přejeme si... **20:05** Biblická studna **21:10** ARTBITR – Kulturní magazín (113. díl): Na Svatbě Broučků **21:25** Můj chrám: Barbora Černošková, kostel sv. Augustina v Brně **21:45** Na cestě k Otcovu domu **22:05** Jan Sarkander (1576–1620) **22:55** Kulatý stůl: Víra a kultura **0:30** Živě s Noe: Divadlo bratří Formanů **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 24. 8. 2021

6:05 Cesta k andělům (56. díl): Petr Larva – sklář **7:00** Komorní koncert: Kostel sv. Šimona a Judy, Praha **8:10** Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Ferusem: Astrochemie, 2. díl **9:05** Chaplin dokonalou dámou **9:30** Na pořadu rodina (2. díl): Prázdniny, dovolená **10:35** Plečnikův kostel sv. Františka v Lublani **10:45** Noční univerzita: Anselm Grün OSB – Práce s emocemi **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:15** V pohorách po horách (72. díl): Mužský a Příhrazy (Český ráj) **13:25** Zambie: DJ Baza **14:00** Za obzorem: Cesta 121 **14:35** Ohlédnutí za návratem kardinála Berana do vlasti **16:05** Muzikanti, hrajte: Miločanka **17:10** Historie a současnost Matice svatohostýnské **17:35** Bačkorám navzdory: Richardis, miluješ mě...? **18:00** Sedmihlášky (106. díl): Sedí švec na cestě **18:05** Mašinky (8. díl): O zloději, který okrádal mašinky **18:15** Cirkus Noeland (35. díl): Roberto, Kekulín a svatý František **18:40** Animované biblické příběhy: Daniel **19:10** Turiec, region magických vod **19:30** Zpravodajské Noeviny: 24. 8. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Klapka: S Janou Hnilicovou [P] **21:05** Janomamové v Brazílii **21:30** Po stopách Ježíše Krista (5. díl): Zákon a láska **22:05** Benefiční koncert Pavla Helana pro Mary's Meals: Praha **23:25** Barva lásky **0:05** Zpravodajské Noeviny: 24. 8. 2021 **0:25** Za obzorem: Cesta 121 **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 25. 8. 2021

6:05 Cesta k andělům (57. díl): Jiří Kotalík – historik architektury **7:00** Zpravodajské Noeviny: 24. 8. 2021 **7:25** Darkovice: Křížovou cestou **8:05** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Samota a společenství **9:05** V pohorách po horách (88. díl): Jahňací štít – Vysoké Tatry **9:20** Generální audience papeže Františka [L] **10:20** O starých Starých Hamrech **11:15** Živě od premonstrátů v Teplé [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá: Klášter premonstrátů v Teplé [L] **12:55** Víra do kapsy: Dobrodružství učednictví **13:10** Královna a Matka Chorvatů **14:00** Živě

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

s Noe: Den v kostce s Ladislavem Ziburou, cestovatelem **14:35** Chaplin obchodním příručím **15:05** 100 let na Svatém Hostýně: Sto let od korunovace milostné sochy Panny Marie Svatohostýnské **16:00** Zpravodajské Noeviny: 24. 8. 2021 **16:20** Pozdravujme domov: MFF Myjava 2021 online **17:40** Pošta pro Holuba: Kněžství dnes **18:00** Sedmihlášky (106. díl): Sedí švec na cestě **18:05** Mašinky (9. díl): O bludné výhybce **18:15** Animované příběhy velikánů dějin: Pocahontas (1595–1617) **18:45** O Radosti **19:10** Jak si mě našel Antonín z Padovy **19:50** Přejeme si... **20:05** Večer chval (81. díl): LiftUp **21:15** Neboj se doplnit aneb Umění doprovázet (7. díl): Lano hozené tonoucím **21:35** S Bohem pro lidi **22:05** Noční univerzita: Jan Špilar – Smysl obětí a objetí nejen v Bibli **23:05** Harfa Noemova: Petr Špaček hraje Haydna **23:35** Generální audience papeže Františka **0:00** Živě s Noe: Den v kostce s Ladislavem Ziburou, cestovatelem **0:30** Obchod s migranty **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 26. 8. 2021

6:05 Cesta k andělům (58. díl): Jan Vodňanský – básník filosof **6:55** Princ, který si vybral Dona Boska **7:40** O kom, o čem: O tvorbě Bukovinských Slováků **8:00** Malana Papua **8:25** Po stopách Ježíše Krista (5. díl): Zákon a láska **9:05** Klauzura **9:30** Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid **9:55** Duchovní malby (6. díl): Ježíšovo utrpení **10:15** Jak potkávat svět (83. díl): S Kristinou a Martinem Kasíkovými **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Benin – cesta návratu **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Za obzorem: Se Štěpánem Rakem **14:35** Léta letí k andělům (72. díl): Marko Ivan Rupnik – slovenský umělec, teolog a jezuita **15:00** Odkaz předků (6. díl): Kněžpole **15:13** V Kristu zapusťte kořeny **16:00** Zpravodajské Noeviny: 24. 8. 2021 **16:20** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Hana Kašpárková **17:25** Záblesky nad Andami **18:00** Sedmihlášky (106. díl): Sedí švec na cestě **18:05** Mašinky (10. díl): O srnečce a panu železničáři Mrázkovi – 1. díl **18:15** Továrna mezi vodami **18:55** Guyanská Diana **19:20** Večeře u Slováka: 22. neděle v mezidobí [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Cvrlikání (81. díl): Robert Křesťan & Druhá tráva **21:30** Do varu s Maxem Kašpárů (5. díl): Krize vztaž **21:50** V pohorách po horách (90. díl): Ploská – Velká Fatra **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Za obzorem: Se Štěpánem Rakem **0:40** Pastýř na člunu **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 27. 8. 2021

6:05 Cesta k andělům (59. díl): Roman Joch – publicista **6:55** Zachraňme kostely (5. díl): Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skočích u Žlutici **7:20** U NÁS

aneb Od cimbalu o lidové kultuře (101. díl): FLAIR – Od pramenů k moři **8:45** Likvidace lepry **9:05** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **9:15** 50 let Apollo **9:50** Pěšák Boží **10:35** Biblická studna **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:15** 50 let Boží milosti **13:30** Epydemye na Mohelnickém dostavníku 2012 **14:00** Živě s Noe: O kávě s Petrem Rajtem **14:35** Cesta k církvi – Život a osud otce Alexandra Meně **15:35** Dopis z Indie **16:00** Hrajeme si: Rožnovské slavnosti 2019 **16:50** Klapka: S Janou Hnilicovou **18:00** Sedmihlášky (106. díl): Sedí švec na cestě **18:05** Mašinky (11. díl): O srnečce a panu železničáři Mrázkovi – 2. díl **18:15** Výpravy do divočiny: V Moravském krasu **19:15** Dítě 31 **19:50** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Rizika závislosti **21:40** Turínské plátno **22:30** V pohorách po horách (92. díl): Křížový vrch – Adršpašské skály **22:45** Letem jazzem (12. díl): Jazz a fusion **0:00** Živě s Noe: O kávě s Petrem Rajtem **0:30** Sýrie: Uprostřed popela **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 28. 8. 2021

6:05 Cesta k andělům (60. díl): Ludvík Armbruster – jezuita **6:55** Naše peníze, jejich osud **7:50** Animované příběhy velikánů dějin: Pocahontas (1595–1617) **8:20** Cirkus Noeland (35. díl): Roberto, Kekulín a svatý František **8:45** Sedmihlášky (106. díl): Sedí švec na cestě **8:50** Animované biblické příběhy: Daniel **9:25** GOODwillBOY VII. (6. díl) **9:55** V posteli POD NEBESY (4. díl) **10:45** Muzikál GEDEON **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:15** Svatá Kateřina Labouré: Tichý posel Lásky **15:05** Poznáte je po ovoci **16:00** Jak ji znáte?: MFF Strážnice 2021 **17:30** Pan profesor **18:00** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza **18:50** Křížovatka v Příchovicích **19:50** Přejeme si... **20:05** Outdoor Films s Pavlem Klegou (102. díl): Stopem do Afriky [P] **21:35** Chaplin hasičem **22:05** Povolání **23:25** V pohorách po horách (75. díl): Ondřejník – Moravskoslezské Beskydy **23:40** Jak potkávat svět (84. díl): S Radkem Baborákem **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 29. 8. 2021

6:05 Cesta k andělům (61. díl): Marie Rottrová – zpěvačka **6:55** Večeře u Slováka: 22. neděle v mezidobí **7:20** V pohorách po horách (77. díl): Šostýnské vrchy – Podbeskydská pahorkatina **7:30** Popelka Nazaretská **8:10** Povolání **9:35** Poutníci času (15. díl): S Pavlem Kuruštou **10:00** Primiční mše svatá P. Michala Staufčíka, Staré Město [P] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:00** Muzikanti, hrajte: Doubravanka **14:10** Outdoor Films s Pavlem Klegou (102. díl): Stopem do Afriky **15:45** Noční univerzita: Jan Špilar – Smysl obětí a objetí nejen v Bibli **16:45** Po stopách Ježíše Krista (6. díl): Blahoslavenství **17:15** Plnou parou do srdce Beskyd **18:00** Sedmihlášky (65. díl): Já su malý dráteníček **18:05** Sněhurka a sedm trpaslíků: Divadlo Víti Marčíka **19:00** Animované biblické příběhy: Ester **19:25** Stryček Emu (8. díl): Smetánka **19:40** V pohorách po horách (90. díl): Ploská – Velká Fatra **19:50** Přejeme si... **20:05** Pro větší slávu: Skutečný příběh Kristiady **22:35** Maďarský hudební temperament: Svatováclavský hudební festival 2019 **23:35** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:55** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:35** Pražská Loreta **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 23. 8. o 19:35 hod.: Koraland (Darček)

Hlavnou myšlienkou prvého dielu je sebadarovanie, obeta a schopnosť z lásky sa vedieť zriekať aj toho najcenejšieho.

Utorok 24. 8. o 21:15 hod.:

Páter Pio – stavitel' milosrdenstva

Svätý Páter Pio z Pietrelciny, známy len ako Páter Pio, bol bratom, kňazom, nositeľom stigiem a mystikom. Dokument skúma jeho detstvo, utrpenie a nečakanú Božiu milosť v jeho živote. Ukazuje miesta, na ktorých žil, niektoré neznáme fotografie a umelecké diela vytvorené na jeho počesť. Sprostredkuje svedectvá ľudí, ktorí sa na jeho príhovor zázračne uzdravili, tých ktorí sa s ním osobne stretli, ale aj tých, ktorí sa jeho dielom zaoberajú dodnes.

Streda 25. 8. o 20:30 hod.:

Jeden na jedného (Zmena modlitby Otče náš)

V lete 2019 sa v médiách hovorilo o zmene modlitby Otče náš. Čo sa má meniť? Aký význam bude mať zmena pre veriacich? Ako sa pripravujú takéto úpravy a kedy sa naposledy menili iné modlitby? S Ľubou Oravovou a Martinom Kramarom.

Štvrtok 26. 8. o 17:00 hod.:

Pápež František prichádza (4)

Cyklus krátkych dokumentov k príchodu Svätého otca na Slovensko.

Piatok 27. 8. o 20:25 hod.:

Niečo navyš (dokument)

Príbeh autenticky odokrýva život mladej herečky, ktorá má o jeden chromozóm (na)viac. Bez patetických fráz a bez zjednodušovania vykresluje osobný príbeh Dorotky a jej rodiny a pomáha pochopiť, že ľudia ako ona dokážu byť pre nás prínosom.

Sobota 28. 8. o 10:30 hod.: Svätá omša z Vrbového

Priamy prenos pri príležitosti 900. výročia založenia Premonštrátskeho rádu.

Nedeľa 29. 8. o 19:20 hod.: Gu100 (Futbal o dušu)

Gu100 a Verka sa tentokrát stali futbalovými hráčmi. Pre Gu100 je výhra tak veľmi dôležitá, že sa rozhodol pri hre podvázdať, a tak pomôcť svojmu tímu. Je to ale dobré riešenie? Niekedy aj my musíme zápasit' s dobrom a zlom. Je na nás, čomu dáme prednosť.

Konfraternita kňží – adorátorů Ježíšovy Eucharistické Tváře Vás srdečně zve na **DUCHOVNÍ OBNOVU PRO KŇŽE I LAIKY od neděle 29. srpna večer do pátku 3. září 2021 poledne v klášteře Želiv. Téma: EUCHARISTIE. Exerciátor: P. Miloslav Kabrda.** Denní program: dvě rozjímání, mše svatá, adorace, denní modlitba církve a svatého růžence. **Kontakt:** tel. 606 627 636 • e-mail: stanislava.vitonova@gmail.com. Viz také www.adoratori.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

21. – 28. SRPNA 2021

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 22. 8.		PO 23. 8.		ÚT 24. 8.		ST 25. 8.		ČT 26. 8.		PÁ 27. 8.		SO 28. 8.			
Antifona	812	912	826	928	1673	1892	857	961	873	978	1768	1990	1734	1953		
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	827	928	1481	1667	857	962	873	978	1769	1990	1734	1953		
Antifony	813	914	828	929	1674	1893	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	813	914	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	1674	1894	861	966	877	983	1770	1991	1735	1954		
Antifona k Zach. kantiku	712	803	831	933	1675	1894	1482	1669	877	983	1485	1672	1486	1673		
Prosby	817	917	831	933	1675	1894	861	966	878	983	1771	1992	1724	1943		
Závěrečná modlitba	712	803	1480	1666	1482	1668	1483	1669	878	984	1485	1672	1486	1673		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	792	890	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	1676	1895	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	712	803	835	938	1482	1668	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory: SO 21. 8.																
Hymnus	807	907	821	922	837	939	1677	1897	867	972	883	989	1774	1995	915	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	1678	1897	868	973	884	990	900	1008	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	1678	1897	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	1680	1900	871	976	887	994	1777	1999	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	711	802	712	803	840	943	1681	1900	1483	1670	887	994	1485	1672	713	804
Prosby	811	911	826	927	841	944	1681	1900	872	977	888	994	1778	2000	918	1028
Záv. modlitba	712	803	712	803	1480	1666	1482	1668	1483	1669	888	995	1485	1672	713	804
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 22. 8. – 21. neděle

v mezidobí

1. čt.: Joz 24,1–2a.15–17.18b
 Ž 34(33),2–3.16–17.18–19.20–21.
 22–23

Odp.: 9a (*Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý.*)

2. čt.: Ef 5,21–32

Ev.: Jan 6,60–69

Pondělí 23. 8. – nezávazná

památká sv. Růženy z Limy

1. čt.: 1 Sol 1,1–5.8b–10

Ž 149,1–2.3–4.5–6a+9b

Odp.: 4a (*Hospodin miluje svůj národ. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Mt 23,13–22

Úterý 24. 8. – svátek

sv. Bartoloměje

1. čt.: Zj 21,9b–14

Ž 145(144),10–11.12–13ab.17–18

Odp.: srov.12 (*Ať tvoji zbožní, Hospodine, vypravují o slávě tvé vznešené říše.*)

Ev.: Jan 1,45–51

Středa 25. 8. – nezávazná památka

sv. Benedikta, Jana, Matouše,

Izák a Kristina nebo sv. Ludvíka

nebo sv. Josefa Kalasanského

(v ostravsko-opavské diecézi:

památká bl. Metoděje Dominika

Trčky)

1. čt.: 1 Sol 2,9–13

Ž 139(138),7–8.9–10.11–12ab

Odp.: 1a (*Hospodine, ty mě zkoumáš a znáš.*)

Ev.: Mt 23,27–32

Čtvrtek 26. 8. – ferie

1. čt.: 1 Sol 3,7–13

Ž 90(89),3–4.12–13.14+17ab

Odp.: srov. 14 (*Nasyť nás, Pane, svou slitovností, abychom se radovali.*)

Ev.: Mt 24,42–51

Pátek 27. 8. – památka sv. Moniky

1. čt.: 1 Sol 4,1–8

Ž 97(96),1+2b.5–6.10.11–12

Odp.: 12a (*Radujte se, spravedliví, v Hospodinu!*)

Ev.: Mt 25,1–13

Sobota 28. 8. – památka

sv. Augustína

1. čt.: 1 Sol 4,9–11

Ž 98(97),1.7–8.9

Odp.: srov. 9 (*Hospodin přišel soudit národy podle práva.*)

Ev.: Mt 25,14–30

KALENDÁŘE NA ROK 2022

Týdenní stolní kalendáře s církevním a občanským kalendářem na rok 2022

MARIÁNSKÁ POUTNÍ MÍSTA ČECH,
MORAVY A SLEZSKA

Sypták • Kroužková vazba,
230x138 mm, 69 Kč

NAŠE KOSTELY

Fotografie Miroslav Hlávko, Vojtěch Kodet,
Pavel Zuchnický, Pavel Kindermann,
Lenka Fojtíková, Kristýna Berková
Texty Štěpán Havlíček

Kalendář obsahuje fotografie sakrálních staveb ČR s popisky.
Pavel Nebojsa - Doron • Kroužková vazba, 240x135 mm, 69 Kč

KATOLICKÝ KALENDÁŘ
POKLADY VÍRY

S texty z Katechismu katolického náboženství
ThDr. Františka kard. Tomáška

Sypták • Kroužková vazba, 230x138 mm, 69 Kč

KATOLICKÝ KALENDÁŘ
S CITÁTY SVATÝCH

Sypták • Kroužková vazba,
230x138 mm, 69 Kč

SLOVO NA CESTU
S CITÁTY SVATÝCH

S texty Mons. Mgr. Pavla Posáda,
pomocného - světícího biskupa
českobudějovického

Sypták • Kroužková vazba, 230x138 mm, 69 Kč

POUTNÍ MÍSTA

V kalendáři jsou fotografie poutních míst
nejen z ČR, ale i z jiných zemí světa.

Sypták • Kroužková vazba, 230x138 mm, 69 Kč

MALÁ POSELSTVÍ VOJTĚCHA
KODETA

Fotografie a texty Vojtěch Kodet

Pavel Nebojsa - Doron • Kroužková vazba, 240x135 mm, 69 Kč

DĚDICTVÍ OTCŮ

Podklady k liturgickým čtením Vojtěch
Novotný • Výběr citátů Pavel Mareš
a Kateřina Zýmová

Kalendář je určen těm, kdo mají rádi české a moravské kos-
tely, křesťanské umění, zahrnuje věci viditelné i neviditelné - sa-
krální umění i duchovní myšlenky a modlitby.

Karmelitánské nakladatelství ve spolupráci s Fotografickým
spolkem Člověk a Víra • Kroužková vazba, 240x135 mm, 69 Kč

SPOLU@KRESTANSKAMEDIA
• S TEXTY II. Vatikánského
KONCILU

Texty vybral Zdeněk Drštka

Spolupracovali Jiří Stejskal a Jan

Janoška • Fotografie Jana Podhorská, Tereza Pospíšilová,
Jarka Herzánová, Lubomír Pospíšil, Zuzana a Tomáš Lančovi,
Televize NOE, Jan Zahradníček, Jiří Vrabec, Immaculata
a Michaela Poborská

Kalendář obsahuje základní informace o těchto médiích: Ka-
tolický týdeník, Televize Noe, Radio Proglas, DUHA, Tarsicius,
IN!, Signály.cz, Immaculata.

Cesta • Kroužková vazba, 230x160 mm, 69 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzercce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

2019/12030

TZ

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.